



รัฐปาเลสไตน์ (State of Palestine)



เมืองหลวง รอมัลลอห์ ตั้งอยู่ในเขตเวสต์แบงก์ (มีสถานะเป็นเมืองหลวงโดยพฤตินัย จนกว่าเยรูซาเลมตะวันออกจะได้รับการปลดปล่อยจากการยึดครองโดยอิสราเอล)

ที่ตั้ง ตะวันออกกลาง โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนแยกจากกัน คือ 1) เขตเวสต์แบงก์ (West Bank) ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน ระหว่างเส้นละติจูดที่ 31-33 องศาเหนือ และระหว่างเส้นลองจิจูดที่ 35-36 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 5,860 ตร.กม. และ 2) ฉนวนกาซา (Gaza Strip) ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน บนพิกัดเส้นละติจูดที่ 31 องศา 25 ลิปดาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 34 องศา 20 ลิปดาตะวันออก มีพื้นที่ 360 ตร.กม. ทั้งนี้ พื้นที่รวมกันของเขตเวสต์แบงก์ และฉนวนกาซา มีขนาดเล็กกว่าไทยประมาณ 82 เท่า

อาณาเขต

เขตเวสต์แบงก์

ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันตก

ติดกับอิสราเอล 330 กม.

ทิศตะวันออก

ติดกับจอร์แดน 148 กม. โดยมีแม่น้ำจอร์แดนและทะเลสาบเดดซีเป็นเส้นกั้นอาณาเขต



ฉนวนกาซา

ทิศเหนือ และทิศตะวันออก

ติดกับอิสราเอล 59 กม.

ทิศตะวันตก

ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน 40 กม.

ทิศใต้

ติดกับอียิปต์ 13 กม.

ภูมิประเทศ เวสต์แบงก์ตั้งอยู่บนที่ราบสูงภูเขา ส่วนใหญ่เป็นภูเขา แต่มีพื้นที่ลาดเป็นขั้น ๆ เหมาะแก่การเจริญเติบโตของต้นไม้ สามารถเพาะปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารได้เป็นอย่างดี ส่วนในฤดูร้อนสามารถปลูกผักผลไม้ได้ ขณะที่ฉนวนกาซามีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล สลับเทือกเขาเป็นบางส่วน

ภูมิอากาศ เวสต์แบงก์ ลักษณะภูมิอากาศมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ โดยบริเวณเทือกเขาสูงมีอากาศหนาวมาก อุณหภูมิอาจติดลบถึง 4 องศาเซลเซียส ส่วนบริเวณที่ราบ อากาศร้อนจัด อุณหภูมิ 34-43 องศาเซลเซียส ส่วนฉนวนกาซา ฤดูร้อนมีอากาศแห้งและอบอุ่น ภัยธรรมชาติที่ประสบเป็นประจำ คือ ภัยแล้ง

ประชากร เวสต์แบงก์มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,000,021 คน เป็นเชื้อสายอาหรับ 83% และชาวยิว 17% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 35.31% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 61.06% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.62% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 76.38 ปี เพศชาย 74.29 ปี และเพศหญิง 78.6 ปี อัตราการเกิด 24.42 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.4 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.69%

ฉนวนกาซามีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,997,328 คน เป็นเชื้อสายอาหรับ 100% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 42.53% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 54.8% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 2.68% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 75.4 ปี เพศชาย 73.65 ปี และเพศหญิง 77.25 ปี อัตราการเกิด 27.67 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 2.91 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2.02%

ศาสนา ในเวสต์แบงก์ อิสลาม (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) 80-85% ยูดาห์ 12-14% คริสต์ (ส่วนใหญ่เป็นกรีกออร์ทอดอกซ์) 1-2.5% และอื่น ๆ ไม่ถึง 1% ส่วนในฉนวนกาซา อิสลาม (ส่วนใหญ่เป็นซุนนี) 98-99% คริสต์ และอื่น ๆ 1%

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ แต่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถสื่อสารภาษาฮีบรูและภาษาอังกฤษได้ดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 97.5% การที่เขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาอยู่ภายใต้การยึดครองของอิสราเอล ส่งผลให้การศึกษาตั้งแต่ระดับต้นจนถึงอุดมศึกษาอยู่ภายใต้การจัดการของอิสราเอล การศึกษาภาคบังคับของ



ปาเลสไตน์มีระยะ 10 ปี โดยเด็กต้องเข้าเรียนเมื่ออายุ 6 ปี จนถึงอายุ 16 ปี เมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว มีสิทธิเลือกเรียนได้ 2 ทาง คือ สายวิทยาการ 2 ปี หรือสายวิชาชีพ 2 ปี เมื่อจบแล้วจึงมีสิทธิเข้าเรียนต่อในระดับวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

การก่อตั้งประเทศ ปาเลสไตน์เคยอยู่ใต้การปกครองของชาวยิว โรมัน เปอร์เซีย และอาหรับ แต่ปัจจุบันเผชิญกับการรุกรานของชนชาติยิว หรืออิสราเอล จากการที่ชาวยิวเชื่อในพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าได้ประทานดินแดนแห่งนี้ให้เป็นมาตุภูมิของชาวยิว ดังนั้น เมื่อปี 2440 ชาวยิวในสหรัฐฯ และยุโรปจึงรวมตัวกันตั้งองค์การยิวสากล หรือไซออนนิสต์ (Zionist) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งชาวยิวกลับไปตั้งถิ่นฐานและสร้างชาติยิวขึ้นใหม่ในปาเลสไตน์ จนนำไปสู่การสถาปนารัฐยิว หรืออิสราเอลขึ้นบนดินแดนปาเลสไตน์ได้สำเร็จ เมื่อปี 2491 ด้วยเหตุนี้ จึงเกิดขบวนการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยรัฐปาเลสไตน์ที่เรียกว่า “องค์กรปลดปล่อยปาเลสไตน์” (Palestine Liberation Organization-PLO) ภายใต้การนำของนายยัสเซอร์ อาราฟัต (ยาซир อะเราะฟาต) และประกาศตั้งรัฐเอกราชปาเลสไตน์เมื่อ 15 พ.ย.2531 ส่งผลให้เกิดการเผชิญหน้าระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ จนกระทั่งมีการลงนามใน “ข้อตกลงสันติภาพออสโล ฉบับที่ 1” เมื่อปี 2536 ที่ถือเป็นการยอมรับว่ามีดินแดนปกครองตนเองที่ชื่อปาเลสไตน์ในเวสต์แบงก์และฉนวนกาซา อีกทั้งคาดหวังว่าจะนำไปสู่การจัดตั้งรัฐปาเลสไตน์ในอนาคตได้สำเร็จ จนกระทั่งเมื่อ 29 พ.ย.2555 ที่ประชุมสมัชชาสหประชาชาติได้ผ่านข้อมติที่ 67/19 ยกสถานะปาเลสไตน์จากองค์กรผู้สังเกตการณ์ (observer entity) เป็นรัฐผู้สังเกตการณ์ถาวรที่ไม่ใช่สมาชิก (non-member permanent observer state) ซึ่งถือเป็นการรับรองโดยปริยายว่าปาเลสไตน์มีสถานะเป็นรัฐ ปัจจุบัน มีประเทศกว่า 130 ประเทศทั่วโลกที่ประกาศรับรองสถานะของรัฐปาเลสไตน์

วันชาติ 15 พ.ย.

การเมือง ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฟัตตาะห์ภายใต้การนำของนายมะห์มูด อับบาส กับกลุ่มฮะมาส ภายใต้การนำของนายอิสมาอีล ฮะนีเยฮ์ ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2550 ส่งผลให้การปกครองของปาเลสไตน์ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนโดยพฤตินัยมาตลอด เนื่องจากเขตเวสต์แบงก์อยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มฟัตตาะห์ ขณะที่ฉนวนกาซาอยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มฮะมาส โดยทั้งเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาก็มีผู้นำคณะผู้บริหารของตนเอง จนกระทั่งเมื่อ 2 มิ.ย.2557 ทั้งสองกลุ่มสามารถยุติความขัดแย้งที่มีต่อกันด้วยการลงนามข้อตกลงจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติร่วมกัน ต่อมา เมื่อ 17 มิ.ย.2558 นายรอมิ ฮัมดัลลอฮ์ นรม.ในขณะนั้น ประกาศลาออก ประกอบกับกลุ่มฟัตตาะห์และกลุ่มฮะมาสมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ประธานาธิบดีมะห์มูด อับบาส จึงตัดสินใจยุบรัฐบาลแห่งชาติชุดดังกล่าว และจัดตั้งรัฐบาลชุดใหม่โดยเป็นการดำเนินการฝ่ายเดียวที่กลุ่มฮะมาสไม่ยอมรับ อย่างไรก็ตาม เมื่อ 17 ก.ย.2560 กลุ่มฮะมาสตัดสินใจยุบคณะกรรมการบริหารฉนวนกาซา (รัฐบาลที่กลุ่มฮะมาสตั้งขึ้นฝ่ายเดียวในฉนวนกาซา) และยินยอมส่งมอบฉนวนกาซาให้กลับไปอยู่ในการควบคุมของรัฐบาลแห่งชาติที่ประธานาธิบดีอับบาสจัดตั้งขึ้น รวมทั้งประกาศว่าจะเข้าร่วมการเลือกตั้งทั่วไปที่จะจัดขึ้น



ทั้งในฉนวนกาซาและเขตเวสต์แบงก์ของปาเลสไตน์เมื่อ 22 พ.ค.2564 แต่เมื่อ 29 เม.ย.2564 ประธานาธิบดี อับบาสประกาศเลื่อนการเลือกตั้งออกไปไม่มีกำหนด

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นประมุขของชาวปาเลสไตน์ มาจากการเลือกตั้งโดยตรง วาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง นรม. และ ครม. ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ นายมะห์มูด อับบาส ซึ่งได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ ม.ค.2548 และขยายวาระการดำรงตำแหน่งออกไปจนกว่าจะจัดการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งใหม่ ซึ่งจนถึงขณะนี้ ยังไม่สามารถกำหนดวันเลือกตั้งได้ ส่วน นรม.คนปัจจุบัน คือ นาย Mohammad Shtayyeh ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง เมื่อ 10 มี.ค.2562 สาบานตนเข้ารับตำแหน่งเมื่อ 14 เม.ย.2562

ฝ่ายนิติบัญญัติ : รัฐสภาแบบสภาเดี่ยว คือ สภานิติบัญญัติปาเลสไตน์ (Palestinian Legislative Council-PLC) มีสมาชิก 132 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีอำนาจในการออกกฎหมายจำกัดเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกิจการพลเรือนและการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน การเลือกตั้งสมาชิก PLC ครั้งหลังสุดจัดขึ้นเมื่อ 25 ม.ค.2549 และไม่สามารถจัดประชุมสภาได้ตั้งแต่ปี 2550 หลังจากเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มฟัตตะห์กับกลุ่มฮะมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนการเลือกตั้งสมาชิก PLC ชุดใหม่ ยังไม่สามารถกำหนดวันจัดการเลือกตั้งได้เช่นกัน

ฝ่ายตุลาการ : มีศาลสูงสุด โดยรัฐสภามีอำนาจแต่งตั้งคณะผู้พิพากษาศาลสูงสุด

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรค Fatah (Liberation Movement of Palestine) พรรค Hamas (Islamic Resistance Movement) พรรค Martyr Abu Ali Mustafa (Popular Front for the Liberation of Palestine) พรรค Palestine Democratic Union พรรค Palestinian People พรรค Democratic Front for the Liberation of Palestine พรรค Palestinian National Initiative และพรรค Third Way

เศรษฐกิจ การที่อิสราเอลปิดล้อมเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาทำให้เกิดอุปสรรคในการเคลื่อนย้ายแรงงานและสินค้าเข้า-ออกปาเลสไตน์ และส่งผลให้เศรษฐกิจปาเลสไตน์ต้องพึ่งพาอิสราเอลและเงินบริจาคจากนานาชาติ ปัจจุบัน ปาเลสไตน์เผชิญวิกฤติเศรษฐกิจอย่างมาก โดยเฉพาะหลังจากสหรัฐฯ ตัดงบประมาณช่วยเหลือทางทหาร และ สนง.บรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ในตะวันออกไกล (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East-UNRWA) ซึ่งเป็นองค์กรที่ดูแลเรื่องบริการทางด้านการศึกษาและสาธารณสุขแก่ผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ในเขตเวสต์แบงก์และฉนวนกาซาเมื่อปี 2561 รวมทั้งอิสราเอลได้ระงับการจ่ายเงินที่ได้จากการเรียกเก็บภาษีศุลกากรสินค้ามูลค่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อเดือนแก่ปาเลสไตน์ ตั้งแต่เมื่อ ก.พ.2561 ทำให้ปาเลสไตน์ประสบปัญหาด้านมนุษยธรรมและวิกฤติทางการเงินอย่างมาก รวมทั้งได้รับเงินสนับสนุนจากต่างประเทศลดลงจาก 32% ของ GDP เมื่อปี 2551 เหลือ 3.5% เมื่อปี 2562 และปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 ทำให้เศรษฐกิจปี 2563 ของปาเลสไตน์ตกต่ำลง ทั้งนี้ ปี 2564 เศรษฐกิจในเขตเวสต์แบงก์เริ่มฟื้นตัวอย่างช้า ๆ แต่สถานะทางการคลังของ Palestinian Authority (PA) ที่บริหารเขตเวสต์แบงก์ค่อนข้างตึงเครียด เนื่องจาก



เงินช่วยเหลือที่ได้รับอยู่ในระดับต่ำเป็นประวัติการณ์ ขณะที่เศรษฐกิจในฉนวนกาซายังอยู่ในภาวะยากลำบาก เนื่องจากอิสราเอลเข้มงวดการเข้า-ออกของสินค้าและประชาชนจากฉนวนกาซา

ภาคการเกษตร มีผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ มะกอก พืชตระกูลมะนาว ผักกาด กะหล่ำปลี ฟักทอง มะเขือเทศ ข้าวโพด องุ่น แดงโม แอปเปิ้ล ทับทิม ลูกแพร์ สาลี และอินทผลัม ภาคอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ สิ่งทอ สบู่ น้ำมันมะกอก เครื่องหนัง และของที่ระลึกทำจากไม้แกะสลัก ซึ่งรับงานมาจากอิสราเอลเป็นส่วนใหญ่

สกุลเงิน : ปัจจุบัน ปาเลสไตน์ยังไม่มีระบบเงินตราเป็นของตนเอง เนื่องจากอิสราเอลไม่ยินยอม เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นเอกราช เงินตราที่ใช้จึงเป็นสกุลเงินเชกเกิลของอิสราเอล และสกุลเงินดีนาร์ของจอร์แดน

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2564)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 18,037 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 7.1%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 3,664 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 1,273,726 คน

อัตราการว่างงาน : 26.4%

อัตราเงินเฟ้อ : 8%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 1,902 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 3,180 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ หิน มะกอก ผัก ผลไม้ ดอกไม้ และปลา

มูลค่าการนำเข้า : 10,240 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้าสำคัญ : อาหาร สินค้าบริโภค วัสดุก่อสร้าง ปิโตรเลียม เชื้อเพลิง และเคมีภัณฑ์

ประเทศคู่ค้า : อิสราเอล จอร์แดน และอียิปต์

การทหาร กองกำลังรักษาความมั่นคงแห่งชาติ (National Security Forces-NSF) เป็นกองกำลังกึ่งทหารของรัฐบาล มีสถานะเป็นกองกำลังแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี 2536 ภารกิจของ NSF ในปัจจุบัน ได้แก่ การรักษาความมั่นคงภายใน ปราบปรามสมาชิกกลุ่มติดอาวุธต่าง ๆ และรักษาความปลอดภัยของประธานาธิบดี และผู้นำระดับสูง ผบ. NSF

ยุทธโศปกรณ์สำคัญ : ที่อยู่ในความครอบครองของกลุ่มฮะมาส ได้แก่ จรวด รุ่น Qassam และเครื่องยิงลูกระเบิด และเครื่องยิงอาวุธปล่อยแบบประทับป่า รุ่น Malyutka

กำลังพล กองกำลังป้องกันประเทศประมาณ 10,000 นาย ส่วนใหญ่มาจากกองทัพปลดปล่อยปาเลสไตน์ (Palestinian Liberation Army-PLA) ซึ่งเป็นปีกทางทหารขององค์กรปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO)



นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีสายบังคับบัญชาแยกต่างหากจาก NSF เช่น หน่วยข่าวกรองต่างประเทศ (Palestinian General Intelligence Service) ไม่ทราบจำนวนกำลังพล หน่วยข่าวกรองในประเทศ (Palestinian Preventive Security) ประมาณ 4,000 คน กองกำลังตำรวจ 9,000 นาย กองกำลังพิเศษ (Special Force) ประมาณ 1,200 นาย กองกำลังพิทักษ์ประธานาธิบดี (Presidential Guard) ประมาณ 3,000 นาย หน่วยข่าวกรองทหาร (Military Intelligence) และหน่วยประสานภารกิจทางทหาร (Military Liaison) ไม่ทราบจำนวน และกองกำลังป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (Civil Defense) ประมาณ 1,000 คน

อย่างไรก็ดี ปาเลสไตน์ยังมีกองกำลังติดอาวุธที่สำคัญที่ไม่ได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกองกำลังของรัฐบาล คือ กองกำลังติดอาวุธภายใต้กองกำลัง Izz al-Din al-Qassam ของกลุ่มฮามาส ซึ่งเป็นพรรคการเมืองหนึ่งของปาเลสไตน์ มีกำลังพลประมาณ 15,000-20,000 นาย ยุทธโประพันธ์สำคัญ ได้แก่ อาวุธต่อสู้รถถัง ปืนใหญ่ประเภทยิงระเบิด (MRL) และปืนครก (MOR)

ปัญหาด้านความมั่นคง

ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ยังคงเป็นปัญหายืดเยื้อ เช่นเดียวกับการขยายนิกมชาวยิวในเขตเวสต์แบงก์และเยรูซาเลมตะวันออกที่แม้จะมีกระแสต่อต้านจากประชาคมระหว่างประเทศ แต่ก็ยังมีการสร้างที่อยู่อาศัยของชาวยิวในเขตดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ทั้งสองฝ่ายมีการเผชิญหน้ากันเป็นระยะโดยใช้ความรุนแรง ทำให้ความสัมพันธ์มีความตึงเครียดในระดับสูง ขณะที่ด้านฉนวนกาซาถูกอิสราเอลปิดล้อมนานกว่า 12 ปี โดยจำกัดการเคลื่อนไหวของคนและสินค้าที่เข้า-ออกฉนวนกาซา ทำให้ชาวปาเลสไตน์ในฉนวนกาซาไม่สามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา เศรษฐกิจ สาธารณสุข และสาธารณูปโภคที่สำคัญ เช่น มีไฟฟ้าใช้เพียงวันละ 12 ชม. ขาดแคลนยาและเวชภัณฑ์ โดยมีชาวปาเลสไตน์ที่ต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม 80%

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ UNCTAD, UNESCO, UNIDO, OIC, ICC, OPCW, Arab League และ Interpol นอกจากนี้ ยังมีสถานะเป็นรัฐผู้สังเกตการณ์ของ UN และ UNGA

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประสานความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และนวัตกรรม ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และแข่งขันกับสังคมโลก โดยได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากกลุ่มมิตรประเทศ อย่างไรก็ตาม ปาเลสไตน์ยังขาดแคลนเงินทุนและบุคลากรที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เนื่องจากความไม่สงบภายในดินแดน

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานที่เวสต์แบงก์ 2 แห่ง และที่ฉนวนกาซา 1 แห่ง มีท่าเรือสำคัญที่ฉนวนกาซา 1 แห่ง ถนน 4,686 กม. โดยอิสราเอลตั้งด่านตรวจบนถนนสายต่าง ๆ หรือมีการปิดกั้นถนนด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐาน 432,000 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 3.713 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +970 จำนวนผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ต 3,381,787 คน รหัสอินเทอร์เน็ต .ps





การเดินทาง การบินไทยไม่มีเที่ยวบินตรงไปยังปาเลสไตน์ ขณะที่สายการบินปาเลสไตน์ปัจจุบันปิดดำเนินการ การเดินทางไปปาเลสไตน์จึงต้องใช้สายการบินอิสราเอล และเดินทางจากอิสราเอลทางรถเพื่อเข้าสู่ปาเลสไตน์ ซึ่งอาจต้องขออนุญาตจากทางการอิสราเอลก่อน เวลาที่ปาเลสไตน์ช้ากว่าไทย 5 ชม.

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

- 1) ความพยายามของปาเลสไตน์ในการฟื้นฟูและผลักดันกระบวนการสร้างสันติภาพระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากต่างประเทศรวมถึงประชาคมระหว่างประเทศ
- 2) ท่าทีของรัฐบาลอิสราเอลชุดใหม่จากการเลือกตั้ง เมื่อ 1 พ.ย.2565 ที่มีแนวโน้มว่าจะมีความแข็งกร้าวและเข้มงวดต่อปาเลสไตน์มากขึ้น
- 3) แนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องผู้นำของ Palestinian Authority (PA) และองค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ (PLO) หากนายมะห์มูด อับบาส ที่ครองตำแหน่งมายาวนาน ไม่สามารถดำรงตำแหน่งได้ เนื่องจากนายอับบาสมีอายุมากขึ้นและมีปัญหาสุขภาพ อีกทั้งที่ผ่านมามีเคยกำหนดตัวผู้ที่จะดำรงตำแหน่งแทนหรือผู้นำลำดับรอง
- 4) ความนิยมต่อกลุ่มฟัตตะห์ที่เสื่อมถอยลงของชาวปาเลสไตน์ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มฟัตตะห์กับกลุ่มฮะมาสที่ยังไม่ชัดเจนว่าจะสามารถกลับมาปรองดองกันได้มากน้อยเพียงใด

ความสัมพันธ์ไทย-ปาเลสไตน์

ไทยและปาเลสไตน์ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน โดยไทยรับรองรัฐปาเลสไตน์ตามมติ ครม. เมื่อ 29 พ.ย.2554 ก่อนที่คณะผู้แทนถาวรไทย/UN ณ นิวยอร์ก สหรัฐฯ มีหนังสือแจ้งการตัดสินใจอย่างเป็นทางการเมื่อ 17 ม.ค.2555 และเมื่อ 11 ก.ค.2555 นายรียาฎ อัลมาลิกี รมว.กต.ปาเลสไตน์ ซึ่งเดินทางมาร่วมการประชุม United Nations Asian Pacific Meeting in Support of Israeli-Palestinian Peace ที่กรุงเทพฯ (ระหว่าง 10-12 ก.ค.2555) ได้พบหารือกับนายจุลพงษ์ โนนศรีชัย ฝช.รมว.กต.ไทย และตกลงร่วมกันว่า ทั้งสองฝ่ายจะเริ่มสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันตั้งแต่ 1 ส.ค.2555 โดยไทยมอบหมายให้ สอท. ณ กรุงอัมมาน จอร์แดน มีเขตอาณาครอบคลุมปาเลสไตน์ และเมื่อ 12 ก.พ.2556 ที่ประชุม ครม. มีมติรับรอง ออท.ปาเลสไตน์ ประจำประเทศไทย โดยมีถิ่นพำนักที่ กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย ดูแลเขตอาณาไทยเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเปิด สอท.ถาวร ในแต่ละฝ่ายต่อไป ขณะที่ประธานาธิบดีมะห์มูด อับบาส ของปาเลสไตน์ เคยเยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของรัฐบาล ระหว่าง 19-20 ก.พ.2559 โดยถือเป็นการเยือนของผู้แทนระดับสูงสุดของทั้งสองฝ่ายเป็นครั้งแรก ทั้งนี้ เมื่อปี 2564 มีคนไทยในปาเลสไตน์ 2 คน





นายมะห์มูด อับบาส
(Mahmoud Abbas)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีปาเลสไตน์
เกิด	26 มี.ค.2478 (อายุ 88 ปี/ปี 2566) ที่เมืองซาเฟด ในปาเลสไตน์ นายอับบาสและครอบครัวหลบหนีไปยังซีเรียระหว่างช่วงสงครามอาหรับ-อิสราเอลเมื่อปี 2491
ศาสนา	อิสลาม (ซุนนี)
สถานภาพ	สมรสกับนางอะมีนะฮ์ อับบาส และมีบุตรชาย 3 คน คือ 1) นายมาชิน อับบาส เจ้าของบริษัทก่อสร้างในโดฮา กาตาร์ ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจที่กาตาร์ เมื่อปี 2545 ขณะอายุ 42 ปี 2) นายยาซир อับบาส นักธุรกิจได้รับสัญชาติแคนาดา และ 3) นายฏอริก อับบาส นักธุรกิจ
การศึกษา	- ปริญญาตรี ด้านกฎหมายจาก University of Damascus ในซีเรีย - ปริญญาเอก จาก Patrice Lumumba University ในมอสโก รัสเซีย โดยทำสารนิพนธ์เรื่อง The Other Side : The Secret Relationship between Nazism and Zionism
ประวัติทางการเมือง	- ปี 2504 - เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มฟัตตะห์ ซึ่งก่อตั้งโดยนายยัสเซอร์ อาราฟัต (ยาซир อะเราะเราะฟาด) และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานกับสมาชิกฟัตตะห์ที่อยู่ในประเทศรอบอ่าวอาหรับ - ปี 2536 - เป็นผู้ลงนามในนามของ PLO ในข้อตกลงสันติภาพกับอิสราเอล





- ปี 2538 - ตีพิมพ์บันทึกเรื่อง Through Secret Channels : The Road to Oslo
- ปี 2546 - แสดงบทบาทในฐานะผู้นำปาเลสไตน์โดยพฤตินัย หลังจากอิสราเอลและสหรัฐอเมริกา ปฏิเสธการเจรจากับนายยัสเซอร์ อาราฟัต
- มี.ค.2546 - ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารปาเลสไตน์ (เทียบเท่า นรม.)
- ต.ค.2546 - ลาออกจากตำแหน่งหัวหน้าคณะผู้บริหารปาเลสไตน์
- 9 ม.ค.2548 - ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะผู้บริหารปาเลสไตน์ (President of the Palestinian National Authority ซึ่งเทียบเท่า ประธานาธิบดี)
- 15 ม.ค.2548 - สาบานตนเข้ารับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ
- ปี 2552-ปัจจุบัน - ครบวาระดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีเมื่อ 9 ม.ค.2552 แต่ขยายวาระการดำรงตำแหน่งของตนออกไปอีก 1 ปี จนถึง ม.ค.2553 เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มพิตตะห์กับกลุ่มฮะมาส ต่อมาการเลือกตั้งที่กำหนดจัดเมื่อ 22 พ.ค.2564 ถูกเลื่อนออกไปไม่มีกำหนด นายอับบาส ยังคงอยู่ในตำแหน่งจนถึงปัจจุบัน
-



คณะรัฐมนตรีปาเลสไตน์

ประธานาธิบดี	Mahmoud Abbas
นรม.	Mohammad Shtayyeh, Dr.
รอง นรม.	Ziad Abu Amr, Dr.
รอง นรม.คนที่ 2	Nabil Abu Rudeineh
รมว.กระทรวงมหาดไทย	-
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติและกิจกรรมศาสนา	-
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Nabil Abu Rudeineh
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม	Atef Abu Saif
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจแห่งชาติ	Khalid Al-Esseily
รมว.กระทรวงการคลัง	Shoukry Bishara
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Riyad al-Maliki
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Mohammad Fahhad Al-Shalaldeh
รมว.กระทรวงกิจการเยรูซาเลม	Fadi Al-Hadmi
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโบราณคดี	Rula Maayah
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Mai Salem Al-Kailah, Dr.
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Mahmoud Abu Mwais, Dr.
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Marwan Awartani, Dr.
รมว.กระทรวงการสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ	Ishaq Sidr
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	Assem Salem
รมว.กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ	Mohamed Ziara
รมว.กระทรวงเกษตร	Riad Attari
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Ahmad Majdalani
รมว.กระทรวงกิจการสตรี	Amal Hamad
รมว.กระทรวงแรงงาน	Nasri Abu Jaish
รมว.กระทรวงการปกครองส่วนท้องถิ่น	Majdi - Al Saleh
รมว.กระทรวงผู้ประกอบการและการเสริมสร้าง	Osama Al Saadawi
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	Amjad Ghanem, Dr.
โฆษกรัฐบาล	Ibrahim Melhem

